

دو خطادر

عنوان این

این کتاب

وجوددارد

مرجع معماها،

مسئله‌ها، و پارادوکس‌های فلسفی

ویراست سوم

بسط یافته و بازنگری شده (مجدداً)

دابت ام. مارتین

ترجمه راضیه سلیمزاده

فهرست

یادداشت نویسنده بر ترجمه فارسی	۲۵
یادداشت مترجم	۲۷
سپاسگزاری	۲۹
درباره این کتاب	۳۱
فصل اول: تفاوت‌هایی که تفاوتی ایجاد نمی‌کنند	۳۷
۱. سوال‌های جواب‌ندادنی	۳۷
ویلیام جیمز و سنجاب	۳۷
سؤال‌های توخالی	۳۹
توخالی‌های دیگر	۴۱
چیزی یا هیچ‌چیز؟	۴۲
۲. چیزهایی که آدم هیچ وقت نمی‌تواند از آن‌ها سر در بیاورد	۴۴
دو برابر است یا نه؟	۴۴
جهان راست‌دست	۴۵
عتیقه‌های جعلی	۴۶
۳. مشکلات حسی	۴۸

۲۹۱	فصل نهم: تفکر، گفتار، و معنی: فلسفه ذهن و زبان.....
۲۹۱	۱. ماشین‌های متفسک
۲۹۱	آیا ماشین‌ها می‌توانند فکر کنند؟
۲۹۲	دیوانگی مصنوعی
۲۹۵	آزمون تورینگ
۲۹۶	چطور مثل کامپیوتر فکر کنیم
۲۹۷	بچه‌ها، مبادا این دستور غذا را در خانه امتحان کنید!
۲۹۹	робات هم احساس دارد
۳۰۰	راز گوشت
۳۰۲	نگذارید از روش فیزیکی وارد شوم
۳۰۳	مرده‌های متحرک به ما چه می‌گویند
۳۰۵	باز هم می‌لدرد
۳۰۶	دختر (و پسر) مادی
۳۰۷	فرضیه حیرت‌انگیز
۳۰۸	فرشته‌ها و سوپرمن
۳۰۹	اعتقاد به فرشته‌ها
۳۱۰	چرا پیکنیک تابع قوانین فیزیک نیست
۳۱۱	۲. تفکرات جانوران
۳۱۲	سگ‌هایی که مرده متتحرک‌اند
۳۱۴	منطق فیدو
۳۱۵	دروغ گفتن فیدو
۳۱۸	شرطه‌ای زبان؟
۳۱۹	۳. معنی / منظور
۳۱۹	چه منظوری ممکن است داشته باشند؟

۲۵۸	آبراهام راستگو و گوسفند
۲۵۸	سیاره در حال غیب شدن
۲۶۱	۲. حقایق تصویری
۲۶۲	من یاد نمی‌آید قبل از این‌که به دنیا بیایم چه دیده‌ام
۲۶۴	مطلوب دیگری درباره وجود تصویری
۲۶۵	۳. امر پیشینی ترکیبی
۲۶۵	تعمیرکار بی‌کفایت
۲۶۷	کانت در باب امر پیشینی ترکیبی
۲۶۷	هیچ چیز باعث آن اتفاق نشد
۲۶۹	بروانه‌ای که اوکلند را نابود کرد
۲۷۲	قبيله‌ای که ریاضیات ندارد
۲۷۴	$7+5 \neq 12$
۲۷۷	اعداد باعث می‌شوند آن را باور کنم
۲۷۸	کشف مثلث‌های عجیب در فضا
۲۸۰	۴. علم پیشینی
۲۸۰	فیزیک غلط
۲۸۱	بی‌کرانگی فضا
۲۸۲	چرا در شب هوا تاریک است
۲۸۳	فکر کردن به سقوط
۲۸۵	سایه می‌داند
۲۸۷	مشکل آینه
۲۸۸	فکرهای دیگر درباره سقوط
۲۸۹	در جریان اصلی فلسفه

۵۲۰.....	هیوم گاو؟
۵۲۱.....	هیوم هیچ چیز خنده‌داری ندارد
۵۲۲.....	در جریان اصلی فلسفه
۵۲۳.....	فصل شانزدهم؛ فکرهای عمیق
۵۲۴.....	حکمت
۵۲۷.....	خوشحالی
۵۲۸.....	Sub Specie Aeternitatis
۵۲۹.....	تردید
۵۳۱.....	کتابنامه

۴۸۲.....	خنده بهترین دواست.
۴۸۵.....	خنده‌دار نیست
۴۸۷.....	خنده‌دار برای نوزادها
۴۸۸.....	نظریه کَسْتَلَر / پِنْكَر درباره لطیفه
۴۹۰.....	۲. هنر به چه درد می خورد؟
۴۹۰.....	من عاشق آن فیلمم! تمام مدت گریه می کردم!
۴۹۱.....	از آن سیب‌ها خوشتان می آید؟
۴۹۴.....	یاما! یاما!
۴۹۵.....	باخ با جرم می جنگد
۴۹۶.....	دعوا با سی بی سی
۴۹۷.....	مخالفت نقادانه
۴۹۹.....	فلیسوف‌ها درباره هنر
۴۹۹.....	با لودویگ آواز بخوان
۵۰۲.....	آهنگ‌های بد چطور ساخته می شوند
۵۰۴.....	آن ایکس قدیمی اهل مکان ب
۵۰۶.....	خلاقیت تصادفی
۵۱۰.....	تصویر هنرمند به عنوان جوانی خنگ
۵۱۱.....	کارتون اسکالچ ظرفشویی فلسفه است
۵۱۳.....	سرنوشت دیترس
۵۱۴.....	یک عالمه گاو
۵۱۶.....	«مونالیزای» اشمیدلپ
۵۱۸.....	حقیقت بهتر از افسانه است
۵۱۸.....	۳. آیا فلیسوف‌ها خوش می گذرانند؟
۵۱۸.....	فلیسوف‌ها در باب خوردنی ها

فصل اول

تفاوت‌هایی که تفاوتی ایجاد نمی‌کنند

۱- سوال‌های جواب‌ندادنی

ویلیام جیمز و سنجاب

از اوایل قرن بیستم، ویلیام جیمز^۱ فیلسوف عملگر^۲ این معمرا را تعریف کرد:

چند سال پیش، که با گروهی در کوهستان اردو زده بودیم، از گشت و گذاری تهایی برگشته بودم که دیدم سایرین درگیر بحث مابعدالطبیعی شدیدی هستند. بحثشان بر سر یک سنجاب بود - می‌گفتند فرض کنیم سنجاب روی یک طرف تنہ درخت باشد و در عین حال شخصی سمت دیگر درخت ایستاده باشد. این شاهد انسانی می‌خواهد به سرعت دور درخت بددود تا سنجاب را به چشم ببیند، اما هرچه سریع تر می‌دود، سنجاب هم با همان سرعت به سمت مخالف می‌رود، و مدام در جایی قرار می‌گیرد که درخت بین او و مرد حائل باشد، بدین ترتیب مرد هرگز نمی‌تواند حتی یک نظر سنجاب را ببیند. آنگاه مسئله مابعدالطبیعی حاصل از آن این بود: آیا مرد دور سنجاب می‌گردد یا نه؟ ... هر کس موضعی را اتخاذ کرده بود، و سخت بر سر رأی خود پافشاری داشت.

چه کسی درست می‌گوید؟ این که در اینجا حق با کیست برای ما اهمیتی ندارد، سکه تکنه مهم حرفى است که جیمز در این باره می‌زند:

1. William James 2. pragmatist

انجام می‌دهد تفاوت زمین تا آسمان دارد. مثال جیمز شاید گمراه کننده باشد: مثال او فقط یک بحث پیش‌پافتاده بر سر واژه‌ها بود که به محض روشن شدن معانی مبهم عبارت به راحتی حل شد. اما وقت‌هایی که بحث‌های فلسفی واقعی حل و فصل (یا منتفی) می‌شوند به ندرت قضیه به این سادگی هاست.

جیمز هنگامی که بحث سنجداب را «مسئله‌ای مابعدالطبیعی» می‌خواند، دارد طعنه می‌زند. ولی ما مسائل مابعدالطبیعی سنتی‌ای در فلسفه داریم که چندان پیش‌پافتاده نیستند؛ و وضوح بخشیدن به این که دقیقاً «معنای عملی» آن‌ها چیست غالباً کاری بسیار دقیق و ظریف است. اما شاید این تصور جیمز درست باشد که این نوع روش‌شناسی می‌تواند در مسائل فلسفی واقعی کمکمان کند.

مثلاً بحثی را در نظر بگیرید که بر سر عادلانه بودن یا نبودن مجازات اعدام است. فیلسوف ممکن است بخواهد به این پرسش جواب بدهد که «عادالت^۱ واقعاً عبارت از چیست؟» او در این پرسش به دنبال «معنای عملی» عدالت است، و این پرسش مهم و سختی است، تنها با مراجعت به فرهنگ لغت تعریف شود آن را حل کرد. فرضاً ممکن است بخواهیم بدانیم که باید چه آزمون‌هایی را برای داوری درباره درست / عادلانه^۲ بودن یا نبودن فلان رویه به کار بیندیم؛ بنابراین وقتی که فرهنگ لغت به ما می‌گوید عدالت به معنای «رفتار درست / عادلانه، انصاف» است و معنای «درست / عادلانه» را «عمل کردن یا انجام دادن کاری مطابق با آنچه اخلاقاً بحق یا منصفانه است ... سزاوار»^۳ تعریف می‌کند کمک چندانی به ما نمی‌کند.

سوال‌های توخالی

- متضاد مرغابی چیست؟
- سه شنبه چقدر وزن دارد؟
- اسم بابای سفیدبرفی چه بوده است؟
- الان در کره ماه ساعت چند است؟
- چند تا فرشته می‌توانند روی سر یک سوزن بر قصند؟

من گفتم: «این که کدام جناح بحق است بسته به معنای عملی‌ای است که شما از دور سنجداب گشتن، مظور دارید. اگر منظور شما گذر از شمال سنجداب به شرق، سپس به جنوب او، سپس به غرب او، و سپس مجلداً به شمال او باشد، پیداست که مرد دور سنجداب می‌گردد ... اما اگر منظورتان این باشد که اول جلو او، سپس سمت راست او، سپس پشت او، سپس سمت چپ او، و سرانجام باز جلو او باشد، در این جانیز کاملاً واضح است که مرد دور سنجداب نمی‌گردد، زیرا سنجداب با هر حرکتی که در مقابل حرکت مرد انجام می‌دهد دائمآ شکمش را به سمت او گرفته است.»

معنای عملی^۱ هر باور یعنی این که آن باور با علایق و اعمال شخص معتقد به آن چه رابطه متقابلی دارد. اگر آن را باور داشته باشید یا به خلاف آن معتقد باشید دقیقاً چه تفاوت عملی‌ای برابatan ایجاد می‌کند؟

در فلسفه معاصر این شیوه حل مسئله بی‌اندازه رایج شده است. از این طریق برای حل بعضی از مسائلی که بمنظور جواب‌ندادنی می‌رسند نوعی روش‌شناسی به دست می‌آوریم، یعنی آن مسائل را در جهان واقعی قرار می‌دهیم. اما ظاهراً دلیلی هم به دستمنان داده می‌شود تا بقیه مسائل را کنار بگذاریم و بی‌معنا بشماریم.

تأثیر این روش همیشه سودمند نبوده است. کافی است یک ساعت در کافه‌ای بنشینید که پاتوق جماعتی از دانشجویان فلسفه است، آن‌وقت فلسفه‌ورزی‌های پر طمطرق و بی‌ثمر فراوانی با این مضمون می‌شنوید: «اما منظور واقعی تو از «خداد» / «عادالت» / «خیر» / «آزادی» [و نظایر آن]^۲ چیست؟» به‌آسانی می‌شود فهمید که چرا ناظران آن‌ها به این باور می‌رسند که فلسفه آن رسالت تاریخی‌ای را که به زعم آن‌ها بر دوش داشته – یعنی جستجوی حکمت را – به دست فراموشی سپرده. و حالا به سراغ جستجویی پیش‌پافتاده برای تعاریف رفته است. و می‌شود فهمید که چرا به تصور آن‌ها فیلسوف‌ها می‌توانند فقط با مراجعت به یک فرهنگ لغت خوب از این همه اتفاف وقت و قیل و قال جلوگیری کنند.

اما این نوع مجاجه بر سر واژه‌ها با کاری که جیمز – یا فلاسفه معاصر – واقعاً

1. practical meaning

2. افزوده نویسنده. – م.